

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 6 i 11 europejskiej konwencji praw człowieka, wynikającego z nieprzeprowadzenia przez komisję spraw prawnych Parlamentu Europejskiego oraz przez sam Parlament Europejski bezstronnego przesłuchania.
4. Zarzut czwarty dotyczący poważnego naruszenia prawa przez komisję spraw prawnych Parlamentu Europejskiego oraz przez sam Parlament Europejski.

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2017 r. – RI/Rada

(Sprawa T-9/17)

(2017/C 070/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RI (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji organu powołującego Rady z dnia 8 lutego 2016 r. w sprawie uznania, że niepełnosprawność strony skarżącej wynika z choroby zawodowej w rozumieniu art. 78 ust. 5 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie i niewłaściwego zastosowania pojęcia choroby zawodowej przed komisję ds. inwalidztwa oraz organ powołujący Rady. Strona skarżąca kwestionuje w szczególności wnioski wspomnianej komisji, iż:
 - zespołu cieśni kanału nadgarstka nie można uznać za chorobę zawodową;
 - podłoże niezdolności do powrotu do pracy przez stronę skarżącą nie był zespół cieśni kanału nadgarstka, tylko zespół algodystroficzny, który pojawił się po operacji chirurgicznej lewej ręki.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ze względu na to, że komisja ds. Inwalidztwa nie podała wystarczających zgodnie ze sztuką prawniczą wyjaśnień, co sprawiło, że przyjęła odmienne stanowisko, niż wcześniejsze sprawozdania lekarskie jasno zaświadczające o zawodowym podłożu choroby strony skarżającej, traktowanej jako „zespół cieśni kanału nadgarstka z komplikacjami w postaci algodystrofii”.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2017 r. – Constantinescu/Parlament

(Sprawa T-17/17)

(2017/C 070/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Radu Constantinescu (Kreuzweiler, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

a w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu ds. Infrastruktury i Logistyki w Luksemburgu z dnia 27 maja 2016 r. o zapisaniu dziecka skarżącego do świetlicy (garderie) w Bertrange Mamer, czyli odmowie przyjęcia go do świetlicy na Kirchbergu;
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2016 r. oddalającej zażalenie z dnia 6 czerwca 2016 r. na tę decyzję;
- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej Kartą) i art. 1d regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, naruszenia zasady niedyskryminacji i zasad rozkładu ciężaru dowodu. W tym względzie strona skarżąca zarzuca pozwanej, że dopuściła ona odstępstwa dla innych rodzin, a jemu odmówiła zastosowania takiego odstępstwa, chociaż obiektywne okoliczności nie uzasadniały dla takiego odmiennego traktowania
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie, naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności oraz art. 41 Karty, które stanowią o wadliwości zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2017 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-18/17)

(2017/C 070/35)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1867 z dnia 20 października 2016 r. zmieniającego załącznik do rozporządzenia (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.